

Minnisvarði teirra sjólátnu í viðarlundini í Havn

Havið er okkara lívsgrundarlag

Seinasta árið eru hendar nógvar vanlukkan á sjónum. 12 mans eru sjólátnir

- Virðini, sum sjómans hond skapar, koma okkum øllum til góðar segði Edmund Joensen, táverandi lögmaður undir minningarhaldinum á Sjómansheiminum í Havn 1. november í fjør.

Vit prenta her tað, lögmaður bar fram tá. Hann segði:

- Havið er okkara lívsgrundarlag og tann fongur, sum sjófólk okkara fær á havinum, bæði er og hevur leingi verið høvuðs-treytin fyri menningini av samfelag okkara. Tey virði, sum verða skapt í sjómansins hondum, koma okkum øllum til góðar. So er, og so hevur verið í mong ættarlið, segði Edmund Joensen og legði aftrat, at fáa tjóðir hava galdið havinum so dýrt sum føroyska tjóðin.

Nógvir mans farnir í fjør doyðu fimm menn og ein kvinna á sjónum.

Men í ár er talið yvir tey, sum doyðu á havinum, tvífalt so stórt, nevniliga 12.

Teir, sum eru farnir á havinum seinasta árið, eru:

Birgir Ryan, Klaksvík, 54 ár. Doyði um borð á danska skipinum »Seaboard Sund« í Kingston, Jamaika, tann 15. februar 1998.

Axel Olsen, Hvalba, 39 ár. Var við »Palla hjá Marionnu«. Doyði í Mauritius, 2. mars 1998.

Gunnar Mørkøre, Klaksvík, 40 ár. Var við »Palla hjá Marionnu«. Doyði 5. mars 1998.

Fimm mans fórust við »Sjóborgini«, 2. apríl 1998. Teir vóru:

Tonny Thomsen, Strendur 56 ára gamal.

Simun Pauli á Fríðriksmørk, Strendur, 31 ár.

Poul Johannes, vanligi nevndur Hannus, Thomsen, Strendur, 23 ár.

Atli Bjartisson Hansen, Strendur, 25 ár.

Hilbert Funn, Strendur, 36 ár.

Dánjal Muller Jacobsen, Klaksvík, 60 ár. Var við danska skipinum »Malena«. Doyði í Las Palmas, 3. mai 1998.

Egil Hansen, Nordrøgøta, 59 ár. Doyði við »Skúgví« 22. juli 1998.

Jan Tórhallur Gaard, Tvøroyri, 41 ár. Doyði við noska skipinum »Fiskenes«, 8. juli 1998.

Hans Petur Joensen, Hoyvík, 39 ár. Druknaði í Hirtshals, 7. september 1998. Var við danska skipinum »Strømnes«.

Vit lýsa frið yvir minni teirra.

*Eg sigli fram yvir lívsins hav,
Meg ber hin skiftandi bylgja;
tú kós, sum Jesus mæ sjálvur gav,
eg ynskir trúgvur at fylgja;
eg stevni fram mót teim ljósu londum,
við lívsins træi á föggu strondum,
har altíð sól og summar er.*

*Og stundum byrurin góður er,
og nógvum øðrum eg fylgi,
sum halda fram hesa somu ferð
á lívsins ótryggu bylgju;
og slætt er havið, og sólin smílir,
langt burtur stríðið, og sálin hvíllir;
so føgur tykist ferðin tá.*

*Men ofta eina á ódnarnátt
eg tráandi mundi hyggja;
Tá villu sjógvarnir ýldu hátt,
og eingin viti sást skyggja;
men tá ið mæ eingin kraft er longur
á bylgjuhavinum Harrin gongur
í síðstu, myrku nátturvakt.*

*Tá slósi stormurin tagnar her,
og heimsins strond er at hóma,
í ljósi glitrar ein onnur verð,
ei henda oyðimørk tóma;
og jaspismúrar og perlur skyggja,
í glansi staðurin sæst at liggja,
og songur tónar móti mæ.*

*Lat akker falla! Eg náddi havn -
farvæl, tú brásandi bylgja!
Eg trygt meg leggi í Jesu favn
hans, sum mæ her vildi fylgja.
Og kendar røddir meg blíðar kalla,
sum akker míni so stílt nú falla
við lívsins ljósu, föggu strond.*